

“ମିଠେ ବଜେ:— ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ସମ୍ପାଦନା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମର ସ୍ୱଧର୍ମ ହିଁ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଏଣେତେଣେ ଭଟକୁ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏବେ ତୁମେମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପାଦନା ସହ ଓଜନ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛି— କାହିଁକି ?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ବାବା ଯେତେବେଳେ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ । ନିଜର ସବୁ କିଛି ତାଙ୍କର ଏହି ରଚନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତା’ର ପ୍ରତି ଦାନ ରୂପରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ନିମନ୍ତେ ତୁମକୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପାଦନାରେ ଏପରି ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ତୁମର କେବେହେଲେ ଧନ ବି ସରିବ ନାହିଁ, ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ମୁଝକୋ ସାହାରା ଦେନେ ବାଲେ...

ଓଁ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓମ୍‌ର ଅର୍ଥ ତ କୁହାଯାଇଛି । କେହି-କେହି କେବଳ ଓମ୍ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କହିବା ଉଚିତ୍ । କେବଳ ଓମ୍‌ର ଅର୍ଥ ଓମ୍ ଭଗବାନ । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ । ଆମେ ଆତ୍ମା, ଏହା ଆମର ଶରୀର । ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମା, ପରେ ଶରୀର । ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ, ତା’ର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ବାକି କୌଣସି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲେ ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ ନାହିଁ । ପରମଧାମ ଫେରିବା ପରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଯେଉଁଠି ଅଶାନ୍ତି ଥାଏ ସେଠି ଶାନ୍ତି ରାହିଥାନ୍ତି । ଏହି ଅଶାନ୍ତିର ଦୁଃଖଧାମ ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପାଦନା ମିଳିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନା ଘରେ ନା ବାହାରେ ବା ରାଜଧାନୀରେ ଅଶାନ୍ତି ହେବ । ତାକୁ ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ, ଏଠାରେ ଅଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ରହିଛି କାହିଁକି ନା ରାବଣର ରାଜ୍ୟ । ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟ । ପୁଣି ଦ୍ୱାପର ପରେ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଅସୁରମାନଙ୍କୁ କେବେ ଶାନ୍ତି ମିଳିନଥାଏ । ଘରେ, ଦୋକାନରେ ଯେଉଁଠି ସେଠି ଅଶାନ୍ତି ହିଁ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥା’ନ୍ତି । ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ ଅଶାନ୍ତି ହିଁ ବିସ୍ତାର କରିଥାଏ । ରାବଣର ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥ କ’ଣ, ଏହାକୁ କୌଣସି ବିଦ୍ୱାନ ପଣ୍ଡିତ ଆଦି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ରାବଣକୁ କାହିଁକି ଜଳାଉଛୁ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଏହି ରାବଣ ନଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏକା ତ ସ୍ଥାପନା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟ । ଆଗରୁ ରାବଣର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଥିଲ । ଏବେ ଈଶ୍ୱର ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାରେ ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । କେହି ଗାଳି ଆଦି ଦେବେ ନାହିଁ, ଖରାପ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦେଖ କେତେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଛନ୍ତି । ଦର୍ଶାଯାଇଛି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଗାଈମାନେ ବହୁତ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଥିଲେ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଗଉଡ଼ ହୋଇ ଗାଈମାନଙ୍କର ପାଳନାକରୁଥିଲେ । ସେଠାକାର ଏବଂ ଏଠାକାର ଗାଈମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ସେଠାକାର ଗାଈ ସଂପ୍ରଦାନ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପରି ଗାଈମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ । ଦେଖିଲେ ହିଁ ମନ ଖୁସି ହୋଇଯିବ । ତାହା ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ । ଏହା ନର୍କ । ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ମନେ ପକାଇଥା’ନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ରାତ୍ରି ହେଉଛି ଅନ୍ଧକାର, ଦିନ ଆଲୋକମୟ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାବଂଶୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିନ ହୋଇଯାଉଛି । ଆଗରୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରିରେ ଥିଲ । ବଞ୍ଚିମାନ ଭକ୍ତିର କେତେ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁନାରେ ଓଜନ କରିଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ବହୁତ ବଡ଼ ବିଦ୍ୱାନ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର କାହିଁକି ଏତେ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା

ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବୃକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ବାହାରିଲେ ସଂପ୍ରଧାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଉପରୁ ନୂଆ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅଳ୍ପକାଳ ନିମନ୍ତେ ରହିଥାଏ । ସୁନା ଅଥବା ହୀରାରେ ଓଜନ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଘର ଅଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ବହୁତ ସାହୁକାର ଅଛୁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ସାହୁକାରୀ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ରହିଛି । ଏସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । କାହାର ମାଟି ତଳେ ଦବି ରହିବ... ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯିଏ ଧନ ଲଗାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ନିମନ୍ତେ ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲ ମିଳିବ । ଏଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ତୁମର ୨୧ ଜନ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତି ରହିବ । ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ସହିତ ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ସବୁ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ୨୧ ପିଠି ରାଜ୍ୟ କଲୁ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଲା । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସବୁ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି... । ବାବା ସୁଖର ସମ୍ପାଦକ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ମନେ ପକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ମାତା-ପିତା... ଏବେ ଇଏ ତ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମାତା-ପିତା ହେବେ । ଏହା ହେଉଛି ପାରଲୌକିକ ମାତା-ପିତାଙ୍କର କଥା । ଏବେ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ସ୍କୁଲରେ ପିଲା ଭଳି ନମ୍ରର ରଖି ପାସ୍ ହେଲେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କି ପୁରସ୍କାର ଦେବ ! ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଜାହାଜର ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସନ୍ତାନ କରିଦେଉଛ । ଦେଖାନ୍ତି— କୃଷକ ମୁଖରେ ମା' ଲହୁଣୀର ଖଣ୍ଡ ଦେଖିଲେ । କୃଷ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ସେ ତ ଲହୁଣୀ ଆଦି ଖାଇବେ ନାହିଁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ । ତେଣୁ ଏହା କେଉଁ ସମୟର କଥା ? ଏହା ହେଉଛି ଏବେ ସଂଗମ ଯୁଗର କଥା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଏହି ଶରୀର ଛାଡି ଯାଇ ପୁଣି ପିଲା ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେବୁ । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବୁ । ଉଭୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ରାଜତ୍ୱର ଲହୁଣୀ ମିଳୁଛି । ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି ନା । ଯେପରି ସେମାନେ ଭାରତ ସହିତ ଲଢେଇ କରାଇ ନିଜେ ଲହୁଣୀ ଖାଇ ଦେଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ତିନି ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଥିଲା । ପଛରେ ଧରେ-ଧରେ କମ ହୋଇଗଲା । ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କେହି ରାଜ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଇଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ବିଶ୍ୱରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆସୁ ନାହିଁ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ମଧ୍ୟ ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତା... ଏହି ଚକ୍ର ଏଠାରେ ସ୍ଥୁଳ ବତନରେ ଘୁରୁଛି । ଧାନରେ ଆତ୍ମା କେଉଁଠାକୁ ଚାଲିଯାଉ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବାହାରିଗଲେ ଶରୀର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏସବୁ ହେଉଛି ସାକ୍ଷାତକାର, ରିକ୍ତି-ସିକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଫଳରେ ଏଠାରେ ବସି ଲଣ୍ଡନର ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ ଆଦି ଦେଖିପାରିବେ । ବାବାଙ୍କ ହାତରେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ଚାବି ରହିଛି । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି ଲଣ୍ଡନ ଦେଖିପାରିବ । ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଆଦି କିଛି ରହିବ ନାହିଁ ଯାହା କିଣିବାକୁ ପଡିବ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେହି ସମୟରେ ସେହି ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ, ଯାହା ଡ୍ରାମାରେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେପରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଭଗବାନ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତକାର କରାଇଥିଲେ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବାର ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । କାହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । କୃଷ୍ଣ ବିଶ୍ୱର ରାଜକୁମାର ହେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଲହୁଣୀ ମିଳୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିବାସ କରୁଛ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନକୁ ଯିବା-ଆସିବା ସାକ୍ଷାତକାର ଆଦି ଏହି ସମୟରେ ହେଉଛି ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ । କୁହାଯାଏ ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତାୟ ନମଃ ପୁଣି କହନ୍ତି ଶିବ ପରମାତ୍ମାୟ ନମଃ ତେଣୁ ଶିବ ପରମାତ୍ମା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହୋଇଗଲେ ନା । ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଦେବତାମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ ଦୈବାଗୁଣଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ୪-୮ ଭୂଜାଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭୂଜାଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର,

ସେଠାରେ ଅପବିତ୍ରତାର କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ କେବେ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଆମ୍ଭା ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ପାଇଲୁ ଶରୀରକୁ ତ ଦେଖିପାରୁଛେ ପରମାତ୍ମା ଅଥବା ଆମ୍ଭାକୁ ଦେଖିପାରିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଯାଇଥାଏ । ଆମ୍ଭା ପରମାତ୍ମାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ମିଳୁଛି । ଆଉ ସବୁ ଜିନିଷ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ବୃହତ୍ ଆକାର ଦେଖାଯିବ । ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟ ବୃହତ୍ ଆକାର ଦେଖାଯିବ । ଆମ୍ଭା ତ ହେଉଛି ବିନ୍ଦୁ । ବିନ୍ଦୁକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । ତାଙ୍କରମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି ଜାଣି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଗୁରୁଙ୍କୁ ସୁନା-ହୀରାରେ ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପଦମପତି ହେଉଛ । ତୁମର ବାହ୍ୟ ଆତ୍ମର ଚିକିଏ ହେଲେ ନାହିଁ । ବାବା ସାଧାରଣ ଭାବେ ଏହି ରଥରେ ବସି ପଡ଼ାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଭାଗୀରଥ । ଏହା ହେଉଛି ପତିତ ପୁରୁଣା ରଥ, ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବାବା ଆସି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରେମର ସାଗର... ଅଟେ, ତେବେ ଶରୀର ବିନା ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିପରି ଦେବି ! ଉପରୁ ତ ଦେବି ନାହିଁ । କ'ଣ ପ୍ରେରଣା ଦ୍ଵାରା ପଡ଼ାଇବି ? ନିଶ୍ଚୟ ଧରାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମୋତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ । ଗାନ୍ଧୀ, ନେହେରୁଙ୍କର ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟେ, ତାଙ୍କର ଶରୀରକୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମା ଯାଇ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଛି । ବାକି ବିନାଶୀ ଶରୀରକୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ଭୂତ ପୂଜା ହେଲା ନା । ସମାଧି କରି ତା ଉପରେ ଫୁଲ ଆଦି ଚଢ଼ାଇଥାନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ । ଶିବଙ୍କର କେତେ ମନ୍ଦିର ରହିଛି, ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ଶିବଙ୍କର ରହିଛି ନା । ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିରର ଗାୟନ ରହିଛି । ମହମ୍ମଦ ଗଜନୀ ଆସି ଲୁଚି ନେଲେ । ତୁମ ପାଖରେ ଏତେ ଧନ ରହୁଥିଲା । ବାବା ତୁମକୁ ରତ୍ନରେ ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ଓଜନ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ମୁଁ ଧନବାନ ହେଉ ନାହିଁ, ତୁମକୁ କରାଉଛି । ଗୁରୁ ମାନଙ୍କୁ ଆଜି ସୁନା ରୂପାରେ ଓଜନ କଲେ, କାଲି ମରିଯିବେ । ଧନ କୌଣସି କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ବାବା ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏପରି ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ୨୧ ଜନ୍ମ ସାଥରେ ରହିବ । ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କଲେ ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁକୁ ଡରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ କେତେ ଡରୁଛନ୍ତି, କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କେତେ ଖୁସି ହେବେ— ଶରୀର ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଯାଇ ରାଜକୁମାର ହେବେ । ଜାଦୁଗର, ସୌଦାଗର, ରତ୍ନାଗର, ଏହା ଶିବ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ରାଜକୁମାର ହେବ । ଆଜିକାଲି ବାବା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରର ପାର୍ଟି ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା କ୍ଷତି ହେଉଛି । ଏବେ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ତୁମର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ସୁଖଧାମ ଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ୍ଭା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆମ୍ଭା ବୋଲି ଭାବ । ଆମ୍ଭାରେ ହିଁ ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ । ସଂସ୍କାର ଶରୀର ସହ ଥିଲେ ଶରୀର ସହିତ ସଂସ୍କାର ଭସ୍ମ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା । ତୁମେ କହୁଛ ଶିବବାବା, ଆମେ ଆମ୍ଭା ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ପଢୁଛୁ । ନୂଆ କଥା ଅଟେ ନା । ଆମ ଆତ୍ମାନଙ୍କୁ ଶିବବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ପକ୍ଷ-ପକ୍ଷା ମନେ ରଖ । ସବୁ ଆତ୍ମାନଙ୍କର ସେ ବାପ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୋର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭା କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପରମାତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ଆମ୍ଭା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରୁଛି । ବାକି ଶରୀରର ନାମ ବଦଳୁଛି । ଆମ୍ଭା ତ ଆମ୍ଭା ଅଟେ ନା । ମୁଁ ପରମାତ୍ମା ତୁମ ସଦୃଶ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହିଁ । ମୋର ଭ୍ରାମାରେ ଏହିପରି ଅଭିନୟ ରହିଛି, ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଥିବାରୁ ଏହାଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ କୁହାଯାଉଛି । ଏହାଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ଜୋତା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଶରୀର ରୂପି ପୁରୁଣା ଲମ୍ବା ଜୋତା ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ପ୍ରଥମେ ଇଏ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି, ତତ୍ ଉତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ତ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଯବାନ ଅଟ । ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପାଠପଢ଼ି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ

ମୋ ସହିତ ବାବା ରହିଥିବାରୁ ମୋର ଘଡ଼ିକୁ ଘଡ଼ି ତାଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ବାବା ମୋ ସହିତ ଶୋଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ବାବା ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଛନ୍ତି ! ତୁମେ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟ ନା । ଶିବବାବା ଯେଉଁ ଶରୀର ଲୋନ ନେଇଛନ୍ତି ତୁମେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ପାରିବ ମୁଁ କେମିତି ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବି । ଏତିକି ମଧ୍ୟ ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପିତା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଇସା ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ହେଲ ନା । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ, ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କରାଉଛି, ମୁଁ କ'ଣ ମାଲିକ ହେଉଛି କି ! ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ହେଉଛ । ବାକି ମୋ ପାଖରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ଚାବି ରହିଛି । ମୁଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର କରାଉଛି । ତୁମେ ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ରକୁ ଜାଣି ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛ । ମୁଁ ହେଉ ନାହିଁ । ବାପା ବୁଢ଼ା ହେଲେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଇଲ୍ କରି ନିଜେ ବାନପ୍ରସ୍ଥକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ଆଗରୁ ଏପରି କରୁଥିଲେ । ଆଜିକାଲି ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୋହ ରହୁଛି । ପାରଲୌକିକ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମକୁ କଠାରୁ ଫୁଲ, ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କରାଇ, ଅଧ୍ୟାକ୍ଷ ନିମନ୍ତେ ସଦା ସୁଖୀ କରାଇ ମୁଁ ବାନପ୍ରସ୍ଥରେ ବସିଯାଉଛି । ଏସବୁ କଥା କ'ଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ଉଦାସୀ ଶାସ୍ତ୍ରର କଥା ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି । ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । ମୁଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ଆଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :-

- (୧) ଏହି ଆଖି ଦ୍ଵାରା ଶରୀର ସହିତ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଯାଉଛି, ଏସବୁ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ସବୁ କିଛି ସଫଳ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
- (୨) ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇବା ପାଇଁ ପାଠପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଅଥବା ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ମାୟାର ରାଜକାୟ ରୂପର ବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ, ବିଶ୍ଵଜିତ୍, ଜଗତଜିତ୍ ହୁଅ ।

ମୋ'ର ପୁରୁଷାର୍ଥ, ମୋ'ର ଉଦ୍‌ଭାବନ, ମୋ'ର ସେବା, ମୋ'ର ଚଟିଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ, ମୋ'ର ଗୁଣ ବହୁତ ଭଲ, ମୋ'ର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶକ୍ତି ବହୁତ ଭଲ, ଏହିଭଳି ମୋ'ର ପଣିଆ ହିଁ ରାଜକାୟ ରୂପରେ ମାୟା ଅଟେ । ମାୟା ଏଭଳି ଯାଦୁମନ୍ତ କରିଦେଉଛି ଯାହାକି ତୋ'ରକୁ ମଧ୍ୟ ମୋ'ର କରିଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବଞ୍ଚିମାନ ଏହିଭଳି ଅନେକ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଯାଅ ତେବେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ମାୟାଜିତ୍ ଆତ୍ମା ହିଁ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍, ବିଶ୍ଵଜିତ୍ ବା ଜଗତଜିତ୍ ହୋଇଯାଏ । କେବଳ ସିଏ ହିଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅଶରୀରୀ ହେବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ଵତଃ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଳୋଗାନ:- ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତକ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏକି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନେଗେଟିଭ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନକାରାତ୍ମକକୁ ପଜେଟିଭ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସକାରାତ୍ମକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ।